

WYROK TRYBUNAŁU (czwarta izba)

z dnia 10 kwietnia 2014 r.(*)

Odesłanie prejudycjalne – Informowanie i ochrona konsumentów – Rozporządzenie (WE) nr 1924/2006 – Oświadczenia żywieniowe i zdrowotne dotyczące żywności – Etykietowanie i prezentacja tych środków spożywczych – Artykuł 10 ust. 2 – Stosowanie w czasie – Artykuł 28 ust. 5 i 6 – Środki przejściowe

W sprawie C-609/12

mającej za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie art. 267 TFUE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Bundesgerichtshof (Niemcy) postanowieniem z dnia 5 grudnia 2012 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 27 grudnia 2012 r., w postępowaniu:

Ehrmann AG

przeciwko

Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs eV,

TRYBUNAŁ (czwarta izba),

w składzie: L. Bay Larsen, prezes izby, M. Safjan (sprawozdawca), J. Malenovský, A. Prechal i S. Rodin, sędziowie,

rzecznik generalny: M. Wathelet,

sekretarz: A. Impellizzeri, administrator,

uwzględniając pisemny etap postępowania i po przeprowadzeniu rozprawy w dniu 10 października 2013 r.,

rozważywszy uwagi przedstawione:

– w imieniu Ehrmann AG przez A. Meyera, Rechtsanwalt,

– w imieniu Komisji Europejskiej przez S. Grünheid oraz B.R. Killmanna, działających w charakterze pełnomocników,

po zapoznaniu się z opinią rzecznika generalnego na posiedzeniu w dniu 14 listopada 2013 r.,

wydaje następujący

Wyrok

1 Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym dotyczy wykładni art. 10 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1924/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie oświadczeń żywieniowych i zdrowotnych dotyczących żywności (Dz.U. L 404, s. 9; sprostowanie Dz.U. 2007, L 12, s. 3), zmienionego rozporządzeniem Komisji (UE) nr 116/2010 z dnia 9 lutego 2010 r. (Dz.U. L 37, s. 16) (zwanego dalej „rozporządzeniem nr 1924/2006”).

2 Wniosek ten został złożony w ramach sporu między spółką Ehrmann AG (zwaną dalej „spółką Ehrmann”) a Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs eV (stowarzyszeniem ds. zwalczania nieuczciwej konkurencji, zwanym dalej „Wettbewerbszentrale”) w przedmiocie stosowania w czasie obowiązków informacyjnych przewidzianych w art. 10 ust. 2 rozporządzenia nr 1924/2006.

Ramy prawne

Prawo Unii

3 Zgodnie z brzmieniem motywów 1, 9 i 35 rozporządzenia nr 1924/2006:

„(1) Coraz więcej środków spożywczych jest etykietowanych i reklamowanych we Wspólnocie przy wykorzystaniu oświadczeń żywieniowych i zdrowotnych. Dla zapewnienia wysokiego poziomu ochrony konsumentów i ułatwienia im wyboru wprowadzane na rynek produkty, w tym produkty importowane, powinny być bezpieczne i odpowiednio etykietowane. Zróżnicowany i zrównoważony sposób odżywiania się jest niezbędny dla zdrowia, a znaczenie pojedynczych produktów w kontekście ogólnej diety jest względne.

[...]

(9) Istnieje szeroki zakres składników odżywczych i innych substancji, obejmujący w szczególności witaminy, składniki mineralne wraz z pierwiastkami śladowymi, aminokwasy, niezbędne nienasycone kwasy tłuszczowe, błonnik pokarmowy, różne wyciągi roślinne i ziołowe, które wywierają określone skutki żywieniowe lub fizjologiczne i mogą znajdować się w żywności oraz być przedmiotem oświadczenia. Należy zatem ustalić ogólne zasady odnoszące się do wszystkich oświadczeń dotyczących żywności w celu zapewnienia konsumentom wysokiego poziomu ochrony, dostarczenia konsumentom wiedzy niezbędnej do dokonania wyboru z pełną znajomością faktów, jak również stworzenia dla branży spożywczej równych warunków konkurencji.

[...]

(35) Niezbędne są odpowiednie środki przejściowe, aby podmioty działające na rynku spożywczym mogły dostosować się do przepisów niniejszego rozporządzenia”.

4 Artykuł 1 ust. 1 i 2 tego rozporządzenia stanowi:

„1. Niniejsze rozporządzenie harmonizuje przepisy ustawowe, wykonawcze i działania administracyjne państw członkowskich odnoszące się do oświadczeń żywieniowych i zdrowotnych w celu zapewnienia skutecznego funkcjonowania rynku wewnętrznego, przy jednoczesnym zapewnianiu wysokiego poziomu ochrony konsumentów.

2. Niniejsze rozporządzenie znajduje zastosowanie do oświadczeń żywieniowych i zdrowotnych zawartych w przekazach komercyjnych, zarówno w etykietowaniu, przy prezentacji, jak i w reklamach żywności, przeznaczonej dla konsumentów końcowych.

Artykuł 7 oraz art. 10 ust. 2 lit. a) i b) nie mają zastosowania do produktów żywnościowych niepaczkowanych (łącznie ze świeżymi produktami, takimi jak owoce, warzywa lub chleb) przeznaczonych na sprzedaż konsumentowi finalnemu [końcowemu] lub przeznaczonych dla zakładów żywienia zbiorowego, a także do produktów żywnościowych pakowanych w miejscu sprzedaży na życzenie kupującego lub paczkowanych w celu niezwłocznej sprzedaży. Do czasu ostatecznego przyjęcia środków wspólnotowych, mających na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia również poprzez jego uzupełnienie, zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 25 ust. 3, obowiązywać mogą w tym względzie przepisy krajowe.

[...]”.

5 Artykuł 2 omawianego rozporządzenia zawiera następujące definicje:

„1. Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się:

[...]

2. Zastosowanie mają również następujące definicje:

1) »oświadczenie« oznacza każdy komunikat lub przedstawienie, które, zgodnie z przepisami wspólnotowymi lub krajowymi, nie są obowiązkowe, łącznie z przedstawieniem obrazowym, graficznym lub symbolicznym w jakiegokolwiek formie, które stwierdza, sugeruje lub daje do zrozumienia, że żywność ma szczególne właściwości;

[...]

4) »oświadczenie żywieniowe« oznacza każde oświadczenie, które stwierdza, sugeruje lub daje do zrozumienia, że dana żywność ma szczególne właściwości odżywcze ze względu na:

a) energię (wartość kaloryczną), której

i) dostarcza,

ii) dostarcza w zmniejszonej lub zwiększonej ilości, lub

iii) nie dostarcza, lub

b) substancje odżywcze lub inne substancje,

i) które zawiera,

ii) które zawiera w zmniejszonej lub zwiększonej ilości, lub

iii) których nie zawiera;

5) »oświadczenie zdrowotne« oznacza każde oświadczenie, które stwierdza, sugeruje lub daje do zrozumienia, że istnieje związek pomiędzy kategorią żywności, daną żywnością lub jednym z jej składników a zdrowiem;

[...]».

6 Akapit pierwszy art. 3 rzeczonego rozporządzenia, zatytułowanego „Zasady ogólne dotyczące wszystkich oświadczeń”, ma następujące brzmienie:

„Oświadczenia żywieniowe i zdrowotne mogą być stosowane przy etykietowaniu, prezentacji i w reklamie żywności wprowadzanej na rynek we Wspólnocie jedynie w przypadku, gdy są one zgodne z przepisami niniejszego rozporządzenia”.

7 Artykuł 10 rozporządzenia nr 1924/2006, dotyczący oświadczeń zdrowotnych i zatytułowany „Warunki szczególne”, stanowi w ust. 1–3:

„1. Oświadczenia zdrowotne są zabronione, o ile nie są one zgodne z ogólnymi wymaganiami zawartymi w rozdziale II [obejmującym art. 3–7] i wymaganiami szczególnymi zawartymi w niniejszym rozdziale [obejmującym art. 10–19] oraz o ile nie zostało udzielone w odniesieniu do nich zezwolenie zgodnie z niniejszym rozporządzeniem i nie figurują w wykazie dozwolonych oświadczeń zawartym w art. 13 i 14.

2. Oświadczenia zdrowotne są dopuszczalne jedynie pod warunkiem umieszczenia następujących informacji przy etykietowaniu, a jeżeli nie występuje ono – przy prezentacji i w reklamie:

a) stwierdzenie wskazujące na znaczenie zrównoważonego sposobu żywienia i zdrowego trybu życia;

b) ilość środka spożywczego i poziom jego spożycia niezbędny do uzyskania korzystnego działania, o którym mówi dane oświadczenie;

c) w stosownych przypadkach – stwierdzenie skierowane do osób, które powinny unikać danego środka spożywczego; i

d) odpowiednie ostrzeżenie w przypadku produktów, które mogą stanowić zagrożenie dla zdrowia, jeżeli są spożywane w nadmiarze.

3. Odniesienie do ogólnych, nieswoistych korzyści, jakie przynosi dany składnik odżywczy lub dana żywność dla ogólnego dobrego stanu zdrowia i dla związanego ze zdrowiem dobrego samopoczucia, może być zamieszczone jedynie w przypadku, gdy towarzyszy mu oświadczenie zdrowotne znajdujące się w wykazach zawartych w art. 13 lub 14”.

8 Artykuł 13 tego rozporządzenia, zatytułowany „Oświadczenia zdrowotne inne niż dotyczące zmniejszenia ryzyka choroby oraz rozwoju i zdrowia dzieci”, stanowi w ust. 1–3:

„1. Oświadczenia zdrowotne opisujące lub powołujące się na:

a) rolę składnika odżywczego lub innej substancji we wzroście, rozwoju i funkcjach organizmu; lub

b) funkcje psychologiczne lub behawioralne, lub

c) bez uszczerbku dla dyrektywy [Komisji] 96/8/WE [z dnia 26 lutego 1996 r. w sprawie żywności przeznaczonej do użycia w dietach o obniżonej energetyczności (Dz.U. L 55, s. 22)] – odchudzanie lub kontrolę wagi ciała, lub zmniejszanie poczucia głodu, lub zwiększanie poczucia sytości, lub zmniejszanie ilości energii dostępnej z danego sposobu odżywiania się,

które są wymienione w wykazie określonym w ust. 3, mogą być stosowane bez uzyskania zezwolenia zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 15–19, jeżeli są:

i) oparte na ogólnie zaakceptowanych dowodach naukowych; oraz

ii) zrozumiałe dla przeciętnego konsumenta.

2. Państwa członkowskie dostarczają Komisji wykazy oświadczeń, o których mowa w ust. 1, w terminie do 31 stycznia 2008 r., wraz z warunkami ich stosowania i z odwołaniami do konkretnych uzasadnień naukowych.

3. Po zasięgnięciu opinii [Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności] Komisja w terminie do 31 stycznia 2010 r. przyjmuje – zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 25 ust. 3 – wspólnotowy wykaz dopuszczalnych oświadczeń, o których mowa w ust. 1, mający na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia poprzez jego uzupełnienie oraz wszelkie niezbędne warunki stosowania tych oświadczeń”.

9 Artykuł 14 omawianego rozporządzenia, zatytułowany „Oświadczenia o zmniejszaniu ryzyka choroby oraz oświadczenia odnoszące się do rozwoju i zdrowia dzieci”, otrzymał następujące brzmienie:

„1. Nie naruszając [bez uszczerbku dla] art. 2 ust. 1 lit. b) dyrektywy [2000/13] następujące oświadczenia mogą być stosowane po uzyskaniu zezwolenia na wpisanie ich do wspólnotowego wykazu dopuszczalnych oświadczeń wraz z wszelkimi niezbędnymi warunkami stosowania tych oświadczeń, zgodnie z procedurą określoną w art. 15, 16, 17 i 19 niniejszego rozporządzenia:

- a) oświadczenia o zmniejszaniu ryzyka choroby;
- b) oświadczenia odnoszące się do rozwoju i zdrowia dzieci.

2. Oprócz wymogów ogólnych określonych w niniejszym rozporządzeniu oraz wymogów szczególnych zawartych w ust. 1, w przypadku oświadczeń o zmniejszeniu ryzyka choroby przy etykietowaniu, a jeśli ono nie występuje – w prezentacji lub w reklamie – zamieszcza się również stwierdzenie, że istnieje wiele czynników ryzyka choroby, której dotyczy oświadczenie, i że zmiana jednego z tych czynników ryzyka może wywierać korzystny wpływ lub nie wywierać go”.

10 Artykuł 28 rozporządzenia nr 1924/2006, zatytułowany „Środki przejściowe”, przewiduje w ust. 5 i 6:

„5. Oświadczenia zdrowotne, o których mowa w art. 13 ust. 1 lit. a), mogą być stosowane od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia do dnia przyjęcia wykazu, o którym mowa w art. 13 ust. 3, na odpowiedzialność podmiotów działających na rynku spożywczym,

pod warunkiem że są one zgodne z niniejszym rozporządzeniem i mającymi do nich zastosowanie istniejącymi przepisami krajowymi i bez uszczerbku dla zastosowanych środków bezpieczeństwa, o których mowa w art. 24.

6. Oświadczenia zdrowotne inne niż określone w art. 13 ust. 1 lit. a) oraz art. 14 ust. 1 lit. a), które były stosowane zgodnie z przepisami krajowymi przed datą wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, podlegają następującym wymogom:

a) w odniesieniu do oświadczeń zdrowotnych, które były przedmiotem oceny i zezwolenia w państwie członkowskim, zezwolenia są wydawane w sposób następujący:

i) państwa członkowskie informują Komisję w terminie do 31 stycznia 2008 r. o oświadczeniach żywieniowych, przedstawiając sprawozdanie oceniające naukowe uzasadnienie oświadczenia;

ii) po konsultacji z [Europejskim Urzędem ds. Bezpieczeństwa Żywności] Komisja, zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 25 ust. 3, przyjmuje decyzję w sprawie oświadczeń zdrowotnych, na których stosowanie wydano w taki sposób zezwolenie. Decyzje takie mają na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia poprzez jego uzupełnienie.

Oświadczenia żywieniowe [zdrowotne], na których stosowanie nie zostało wydane zezwolenie zgodnie z powyższą procedurą, mogą być w dalszym ciągu stosowane przez okres sześciu miesięcy od przyjęcia takiej decyzji;

b) oświadczenia zdrowotne, które nie były przedmiotem oceny i zezwolenia w państwie członkowskim: oświadczenia takie mogą w dalszym ciągu być stosowane pod warunkiem złożenia wniosku zgodnie z niniejszym rozporządzeniem przed 19 stycznia 2008 r., a oświadczenia zdrowotne, na których stosowanie nie wydano zezwolenia zgodnie z powyższą procedurą, mogą być w dalszym ciągu stosowane przez okres sześciu miesięcy od wydania decyzji zgodnie z art. 17 ust. 3”.

11 Zgodnie z art. 29 rozporządzenia nr 1924/2006:

„Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej”.

Obowiązuje ono od 1 lipca 2007 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich”.

Prawo niemieckie

12 Paragraf 11 Lebensmittel, Bedarfsgegenstände und Futtermittelgesetzbuch (kodeksu środków spożywczych, artykułów bieżącej konsumpcji i pasz, zwanego dalej „LFGB”), zatytułowany „Przepisy dotyczące ochrony przed wprowadzeniem w błąd”, w wersji znajdującej zastosowanie do sprawy głównej stanowi w ust. 1:

„Zakazane jest wprowadzanie do obrotu środków spożywczych opatrzonych wprowadzającą w błąd nazwą, informacją lub prezentowanych w taki sposób albo ogólne lub indywidualne reklamowanie środków spożywczych za pomocą wprowadzających w błąd prezentacji lub innych wypowiedzi. Wprowadzanie w błąd zachodzi w szczególności w przypadku, gdy:

1. w odniesieniu do danego środka spożywczego stosuje się mogące wprowadzić w błąd nazwy, informacje, prezentacje, wizerunki lub inne wypowiedzi dotyczące jego właściwości, w szczególności rodzaju, cech, składu, ilości, okresu przydatności do spożycia, pochodzenia, źródła lub sposobu wytwarzania albo uzyskiwania;

[...]”.

Postępowanie przed sądem krajowym i pytanie prejudycjalne

13 Z postanowienia odsyłającego wynika, że spółka Ehrmann wytwarza i rozprowadza produkty mleczne, do których zalicza się twarożek owocowy o nazwie „Monsterbacke”, oferowany do sprzedaży w opakowaniach składających się z sześciu pojemniczków o masie 50 g (zwany dalej „spornym produktem”).

14 Zgodnie z danymi zawartymi w tabeli wartości odżywczych znajdującej się na opakowaniu spornego produktu, 100 g tego produktu posiada wartość energetyczną 105 kcal, zawartość cukru – 13 g, zawartość tłuszczu – 2,9 g oraz zawartość wapnia – 130 mg. Dla porównania sąd odsyłający wskazuje, że 100 g mleka krowiego zawiera również 130 mg wapnia, natomiast zawartość cukru w nim wynosi tylko 4,7 g.

15 W 2010 r. na wieczku każdego opakowania spornego produktu umieszczony został slogan reklamowy „Tak ważne jak codzienna szklanka mleka!” (zwany dalej „sloganiem”). Na etykiecie ani opakowaniu tego produktu nie widniała żadna z informacji, o których mowa w art. 10 ust. 2 lit. a)–d) rozporządzenia nr 1924/2006.

16 Wettbewerbszentrale uznało, że slogan stanowił wprowadzającą w błąd nazwę w rozumieniu § 11 ust. 1 zdanie drugie pkt 1 LFGB z tego względu, że nie podawał zawartości cukru w spornym produkcie, która bezsprzecznie jest wyższa niż zawartość cukru w mleku. Ponadto w przekonaniu Wettbewerbszentrale slogan naruszał przepisy rozporządzenia nr 1924/2006, w zakresie, w jakim zawierał oświadczenia żywieniowe i zdrowotne w rozumieniu tego rozporządzenia. Odniesienie w sloganie do mleka ma bowiem wskazywać – przynajmniej w sposób pośredni – iż sporny produkt zawiera wysoką ilość wapnia, tak że slogan nie stanowi jedynie oświadczenia dotyczącego właściwości spornego produktu, lecz również składa konsumentowi obietnicę co do jego korzystnego oddziaływania na zdrowie.

17 W konsekwencji Wettbewerbszentrale wystąpiło do Landgericht Stuttgart (sądu regionalnego w Stuttgarcie) z powództwem o zaniechanie i zwrot kosztów wezwania do zaniechania naruszeń.

18 W postępowaniu przed Landgericht Stuttgart spółka Ehrmann wniosła o oddalenie powództwa, podnosząc, że mimo iż sporny produkt jest środkiem spożywczym porównywalnym z mlekiem, konsument nie utożsamia go z nim. Ponadto w opinii pozwanej spółki różnica w zawartości cukru między spornym produktem a mlekiem jest zbyt mała, by mogła być znacząca. Co więcej, slogan nie przypisuje żadnych specyficznych właściwości odżywczych omawianemu produktowi, a zatem stanowi jedynie wskazanie cech, nieobjęte rozporządzeniem nr 1924/2006. Spółka Ehrmann stwierdziła również, że na mocy art. 28 ust. 5 tego rozporządzenia w okresie właściwym dla okoliczności leżących u podstaw sporu w postępowaniu głównym jego art. 10 ust. 2 nie znajdował zastosowania.

19 Orzeczeniem z dnia 31 maja 2010 r. Landgericht Stuttgart oddalił powództwo wniesione przez Wettbewerbszentrale.

20 W wyniku apelacji wniesionej od wspomnianego orzeczenia przez Wettbewerbszentrale do Oberlandesgericht Stuttgart (sądu krajowego w Stuttgarcie) w wyroku z dnia 3 lutego 2011 r. ten ostatni sąd przychylił się do żądania nakazania zaniechania i zwrotu kosztów wezwania do zaniechania naruszeń. Zdaniem tego sądu slogan nie stanowił oświadczenia żywieniowego ani oświadczenia zdrowotnego w rozumieniu rozporządzenia nr 1924/2006 i w konsekwencji nie był objęty zakresem stosowania tego rozporządzenia. Niemniej omawiany slogan stanowił według Oberlandesgericht Stuttgart wprowadzającą w błąd nazwę w rozumieniu § 11 ust. 1 zdanie pierwsze i § 11 ust. 1 zdanie drugie pkt 1 LFGB z

tego względu, że w takiej samej jego ilości sporny produkt ma zawartość cukru znacznie wyższą niż pełne mleko.

21 Od wyroku Oberlandesgericht Stuttgart spółka Ehrmann wniosła skargę rewizyjną do Bundesgerichtshof (federalnego trybunału sprawiedliwości), przed którym podtrzymała żądanie oddalenia roszczeń zgłoszonych przez Wettbewerbszentrale.

22 Zdaniem sądu odsyłającego slogan nie stanowi wprowadzającej w błąd nazwy w rozumieniu § 11 ust. 1 zdanie pierwsze i § 11 ust. 1 zdanie drugie pkt 1 LFGB i nie może zostać uznany za oświadczenie żywieniowe w rozumieniu art. 2 ust. 2 pkt 4 rozporządzenia nr 1924/2006. Niemniej w opinii tego sądu slogan stanowi oświadczenie zdrowotne w rozumieniu art. 2 ust. 2 pkt 5 tego rozporządzenia. Z punktu widzenia zainteresowanych odbiorców mleko ma bowiem korzystne dla zdrowia skutki, w szczególności dla dzieci i młodzieży, między innymi dzięki zawartym w nim solom mineralnym. Slogan przypisuje natomiast spornemu produktowi dobroczynne działanie, utożsamiając go z codzienną szklanką mleka. Tym samym sugeruje się związek między tym produktem a zdrowiem konsumenta, a taki związek jest wystarczający dla ustalenia, że chodzi o oświadczenie zdrowotne zgodnie z wyrokiem w sprawie Deutsches Weintor (C-544/10, EU:C:2012:526, pkt 34, 35).

23 Sąd odsyłający wskazuje jednakże, iż informacje przewidziane w art. 10 ust. 2 rozporządzenia nr 1924/2006 nie widniały na etykiecie spornego produktu w okresie właściwym dla okoliczności leżących u podstaw sporu w postępowaniu głównym, a mianowicie w 2010 r.

24 W tych okolicznościach Bundesgerichtshof postanowił zawiesić postępowanie i przedłożyć Trybunałowi następujące pytanie prejudycjalne:

„Czy obowiązki informacyjne wynikające z art. 10 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1924/2006 musiały być przestrzegane już w 2010 r.?”.

W przedmiocie pytania prejudycjalnego

25 Tytułem wstępu należy zauważyć, że zgodnie z art. 10 ust. 1 rozporządzenia nr 1924/2006 oświadczenia zdrowotne są zakazane, jeżeli nie są zgodne z przepisami art. 3–7 tego rozporządzenia, wymaganiami szczególnymi wyrażonymi w art. 10–19 tego rozporządzenia oraz jeżeli nie zostały dopuszczone zgodnie z przepisami owego rozporządzenia.

26 Z art. 10 ust. 1 rozporządzenia nr 1924/2006 wynika również, iż warunkiem używania oświadczeń zdrowotnych zgodnie z tym aktem jest posługiwanie się oświadczeniem zawartym w wykazach dopuszczalnych oświadczeń, o których mowa w art. 13 i 14 wspomnianego rozporządzenia. Warunek taki zakłada, że wykazy, o których mowa w wymienionych artykułach, zostały przyjęte i opublikowane.

27 Tymczasem sąd odsyłający podniósł w swoim orzeczeniu, że w okresie właściwym dla okoliczności leżących u podstaw sporu w postępowaniu głównym wykazy, o których mowa w art. 13 i 14 rozporządzenia nr 1924/2006, nie były jeszcze przyjęte i opublikowane.

28 Poza wymogiem, że oświadczenie zdrowotne musi spełniać przesłanki określone w art. 10 ust. 1 tego rozporządzenia, muszą mu także towarzyszyć obowiązkowe informacje przewidziane w art. 10 ust. 2 owego rozporządzenia.

29 Ten ostatni przepis stanowi bowiem, że oświadczenia zdrowotne są dopuszczalne jedynie pod warunkiem umieszczenia wymienionych w nim informacji na etykiecie, a w jej braku – przy prezentacji produktu lub w odnoszącej się do niego reklamie.

30 Przesłanki dopuszczenia oświadczenia zdrowotnego ustanowione w art. 10 ust. 2 rozporządzenia nr 1924/2006 zostały umieszczone bezpośrednio po przesłankach przewidzianych w art. 10 ust. 1 tego rozporządzenia. Tym samym zgodnie z wykładnią systemową tego rozporządzenia nakładają się one na drugie z wymienionych przesłanek i pozwalają założyć, że – celem dopuszczenia oświadczenia zdrowotnego na mocy omawianego rozporządzenia – te ostatnie zostały spełnione.

31 Należy zauważyć ponadto, że art. 28 rozporządzenia nr 1924/2006 przewiduje środki przejściowe, które – jak zapowiada motyw 35 tego rozporządzenia – mają na celu umożliwienie podmiotom działającym na rynku spożywczym dostosowania się do wymogów owego rozporządzenia. W odniesieniu do oświadczeń zdrowotnych środki przejściowe zostały ustanowione w art. 28 ust. 5 i 6 rozporządzenia nr 1924/2006.

32 Zgodnie z art. 28 ust. 5 rozporządzenia nr 1924/2006 oświadczenia zdrowotne, o których mowa w art. 13 ust. 1 lit. a) tego rozporządzenia, mogą być stosowane od daty wejścia w życie rozporządzenia do dnia przyjęcia wykazu, o którym mowa w jego art. 13 ust. 3, na odpowiedzialność podmiotów działających na rynku spożywczym, pod warunkiem że są one zgodne z rozporządzeniem nr 1924/2006 i mającymi do nich zastosowanie istniejącymi przepisami krajowymi oraz bez uszczerbku dla zastosowanych środków bezpieczeństwa, o których mowa w art. 24 wspomnianego rozporządzenia.

33 Z brzmienia art. 28 ust. 5 omawianego rozporządzenia wynika zatem, że podmiot działający na rynku spożywczym mógł, na swoją odpowiedzialność i na określonych warunkach, stosować oświadczenia zdrowotne w okresie między wejściem w życie owego rozporządzenia a przyjęciem wykazu, o którym mowa w art. 13 rozporządzenia nr 1924/2006. W tym względzie należy przypomnieć, że zgodnie z art. 29 rozporządzenia nr 1924/2006 weszło ono w życie w dniu 19 stycznia 2007 r. i obowiązuje od dnia 1 lipca 2007 r.

34 Oświadczenia zdrowotne inne niż określone w art. 13 ust. 1 lit. a) i art. 14 ust. 1 lit. a) rozporządzenia nr 1924/2006 stosuje się do nich środek przejściowy, o którym mowa w art. 28 ust. 6 tego rozporządzenia.

35 Należy jednakże stwierdzić, że ten ostatni przepis dotyczy oświadczeń zdrowotnych, które były stosowane zgodnie z przepisami krajowymi przed datą wejścia w życie rozporządzenia nr 1924/2006, to jest dniem 19 stycznia 2007 r. Tymczasem w niniejszej sprawie z postanowienia odsyłającego wynika, że slogan zaczął być umieszczany na spornym produkcie w toku 2010 r. Artykuł 28 ust. 6 rozporządzenia nie może zatem znaleźć zastosowania w sprawie takiej jak sprawa główna.

36 W konsekwencji, bez uszczerbku dla ewentualnego zastosowania art. 10 ust. 3 rozporządzenia nr 1924/2006, do sądu odsyłającego należy ustalenie, czy w sprawie głównej slogan wchodzi w zakres stosowania art. 13 ust. 1 lit. a) tego rozporządzenia, a w razie odpowiedzi twierdzącej – czy spełnia on przesłanki ustanowione w art. 28 ust. 5 tego rozporządzenia.

37 Jeżeli tak jest, że wspomnianej w pkt 30 niniejszego wyroku wykładni systemowej wynika, że oświadczeniu zdrowotnemu, które nie jest zakazane na mocy art. 10 ust. 1 rozporządzenia nr 1924/2006 w związku z art. 28 ust. 5 tego rozporządzenia, muszą towarzyszyć informacje, o których mowa w art. 10 ust. 2 tego rozporządzenia.

38 Artykuł 28 ust. 5 omawianego rozporządzenia przewiduje w tym względzie, że oświadczenia zdrowotne mogą być stosowane pod warunkiem ich zgodności z rozporządzeniem nr 1924/2006, co implikuje, że powinny między innymi spełniać obowiązki informacyjne przewidziane w art. 10 ust. 2 tego rozporządzenia.

39 Powyższą wykładnię systemową wzmacnia okoliczność, że ani art. 10, ani art. 28 ust. 5, ani żaden inny przepis rozporządzenia nr 1924/2006 nie stanowi, że art. 10 ust. 2 tego aktu znajduje zastosowanie wyłącznie po przewidzianym w jego art. 13 przyjęciu wykazów dopuszczalnych oświadczeń.

40 Ponadto, jak zostało wyjaśnione w art. 1 rozporządzenia nr 1924/2006, jego celem jest zapewnienie skutecznego funkcjonowania rynku wewnętrznego, przy jednoczesnym zapewnianiu wysokiego poziomu ochrony konsumentów. W tym względzie motywy 1 i 9 rozporządzenia uściślają, że konsumentowi należy między innymi dostarczyć niezbędnych informacji celem umożliwienia mu dokonania wyboru z pełną świadomością faktów.

41 Tymczasem, jak to wskazał rzecznik generalny w pkt 83 opinii, zamieszczenie informacji przewidzianych w art. 10 ust. 2 rozporządzenia nr 1924/2006 pozwala na zapewnienie ochrony konsumenta nie tylko wówczas, gdy środek spożywczy jest przedmiotem oświadczenia zdrowotnego zawartego w wykazach dopuszczalnych oświadczeń, o których mowa w art. 13 tego rozporządzenia, ale także gdy takie oświadczenie jest stosowane zgodnie ze środkiem przejściowym przewidzianym w art. 28 ust. 5 tego rozporządzenia.

42 Poza tym jeśli chodzi o oświadczenie, które nie zostało zakazane na podstawie art. 10 ust. 1 w związku z art. 28 ust. 5 rozporządzenia nr 1924/2006, okoliczność, że wykaz dopuszczalnych oświadczeń, o którym mowa w art. 13 tego rozporządzenia, nie został jeszcze przyjęty, nie uzasadnia zwolnienia podmiotu działającego na rynku spożywczym z obowiązku dostarczenia konsumentowi informacji przewidzianych w art. 10 ust. 2 tego rozporządzenia.

43 W ramach środka przejściowego ustanowionego w art. 28 ust. 5 rozporządzenia nr 1924/2006 podmiot działający na rynku spożywczym, który zdecydował o stosowaniu oświadczenia zdrowotnego, powinien bowiem, na swoją odpowiedzialność, poznać skutki danego środka spożywczego dla zdrowia, a co za tym idzie – już dysponować informacjami wymaganymi przez art. 10 ust. 2 tego rozporządzenia.

44 W świetle powyższych rozważań na zadane pytanie należy odpowiedzieć, że rozporządzenie nr 1924/2006 należy interpretować w ten sposób, że obowiązki informacyjne przewidziane w art. 10 ust. 2 tego rozporządzenia w odniesieniu do oświadczeń zdrowotnych, które nie były zakazane na podstawie art. 10 ust. 1 tego rozporządzenia w związku z jego art. 28 ust. 5 i 6, obowiązywały już w 2010 r.

W przedmiocie kosztów

45 Dla stron w postępowaniu głównym niniejsze postępowanie ma charakter incydentalny, dotyczy bowiem kwestii podniesionej przed sądem odsyłającym, do niego zatem należy rozstrzygnięcie o kosztach. Koszty poniesione w związku z przedstawieniem uwag Trybunałowi, inne niż koszty stron w postępowaniu głównym, nie podlegają zwrotowi.

Z powyższych względów Trybunał (czwarta izba) orzeka, co następuje:

Rozporządzenie (WE) nr 1924/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie oświadczeń żywieniowych i zdrowotnych dotyczących żywności, zmienione rozporządzeniem Komisji (UE) nr 116/2010 z dnia 9 lutego 2010 r., należy interpretować w ten sposób, że obowiązki informacyjne przewidziane w art. 10 ust. 2 tego rozporządzenia w odniesieniu do oświadczeń zdrowotnych, które nie były zakazane na podstawie art. 10 ust. 1 tego rozporządzenia w związku z jego art. 28 ust. 5 i 6, obowiązywały już w 2010 r.

Podpisy

* Język postępowania: niemiecki.